

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarohle pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fiecare publicare.

„Irredentismul român.”

Unul dintre puținele diare ce ne mai vin dela București*) reproduce după un diar francez un articol privitor la tema „irredentismului român.” După unele imputări la adresa guvernului român pentru „manifestațiuni irredentiste”, diarul parisian se îndreaptă către maghiari în chipul următor:

„Dacă diarele din Viena, ear mai ales cele din Pesta, au luat cu înverșunare la răfuială pe România, cu ocaziunea incidentului sêrbătorilor din Iași, este fiind-că într'insul există o cestiune română, cestiune ardețoare, care există, nu în România, dar în Ungaria.

„Aproape trei milioane de români locuiesc pe-lele septentrionale ale Carpaților, și partea cea mai mare a acestor populațiuni de rassă și de limbă română este supusă direct dominației guvernului maghiar; în unele provincii ele formează cea mai mare parte a populațiunei.

„Printr'o ciudată fatalitate, problema atât de complicată, pe care diversitatea și antagonismul de rasse o impune guvernului monarohiei austriace sê află tot astfel de primejdioasă în toate părțile cari compun acest mare tot, în Bohemia, în Ungaria în Galiția. Ungurii, cari au protestat atât de mult și atât de cu înverșunare contra sistemului centralisator și a tentativelor de germanizare, al căruia cel mai ilustru reprezentant era principele Metternich, nu și fac nici-un scrupul acum, că sau scăpat de dominația nemțească, sê aplice, cu asprimea și cu violența ce este în caracterul lor național, un sistem de maghiarizare cumplit asupra populațiunilor române din Banat și din Transilvania; și se poate dice, că în acest imperiu austro-ungar, care intrunesc sub sceptrul Habsburgilor atâtea naționalități deosebite, paria monarohiei sînt Români, cari relevă direct de coroana Sântului-Stefan. Un sistem electoral ingenios răpesc elementului român ori-ce șansă de a fi reprezentat în Parlament, nu într'o proporțiune ecuitabilă, dar nici într'o măsură oarecare.

„Guvernul reprezentativ în Ungaria nu există de cât pentru elementul unguresc, care singur este reprezentat, în vreme ce populațiunile române, persecutate în limba lor, în scoalele lor, escluse de fapt

din funcțiunile publice, sînt supuse apăsării partidelor parlamentare, una din cele mai aspre, din cele mai tiranice, care poate fi.

„Se pricepe lesne efectele, care le produce nisce asemenea procederi de guvernământ, și simțemintele ce pot nasce în sinul populațiunilor apăsate în ceea ce au ele mai prețios, atunci mai cu seamă când aceste populațiuni vîd că de cealaltă parte a Carpaților, un popor, frate prin sânge, prin limbă și prin religie, a reeșit, după secolii de suferințe, sê și cucerească independența și libertatea.

„Acum există oare în România o partidă irredentistă după fasonul italian? Nici într'un chip. Situațiunea celor două țeri este cu deseveșire alta. Ca sê nu mai vorbim de estrema desproporțiune de forțe, care există între România și Italia, ori-care bărbat de stat străvîdător din România, nu se poate sê nu cunoască acea veritate elementară, că existența României este legată de existența unei Austrii puternice și prospere. În ziua în care Austria ar fi sfêrmată și atât de nimicită în cât sê lase a i se smulge din provinciile ce le deține de seculi, din ziua aceea calea la Constantinopole ar fi deschisă, ear România, care are nenorocirea sê se afle pe această cale, ar fi prima victimă a catastrofei ce ar fi distrus pe unica putere mare militară, care stă de pază pe acest punct al globului.

Ce doresc dar românii, bărbați de stat serioși, cari au o justă idee despre condițiunile în cari poate trăi și a se desvolta junele regat latin de pe marginile Dnnării? O desmembrare a Austriei, o anecare de provincii române ale imperiului? Nu, tot ceea ce simpatia înăscută a comunității de rassă și de limba poate inspira locuitorilor României independente, este dorința ardețoare de a se da în fine dreptate populațiunilor române, cari trăesc sub dominația guvernului Ungariei, de a nu se mai violente aceste populațiuni în simțemintele lor cele mai respectabili; de a nu se mai sforța prin procedări vecșatoare și tiranice, a le smulge limba și naționalitatea; într'un cuvînt la Pesta, ear' nu la București este soluția cestiunii Românilor din Austria: și fantoma Irredentismului român, care turbură repausul bărbaților de stat unguri nu va perî de cât în ziua justiției și a libertății.

„Amintescă-și Ungurii cum numai în doi seculi de dominațiune Franciei au reeșit sê și asimileze populațiuni de rassă și de limbă germane ast-tel, că în ziua de separațiune, desperarea acestor popoare a fost pentru Francia o consolare și o speranță tot-d'odată, și că dinaintea istoriei aceasta va fi

eterna sa onoare, justificarea dominațiunei sale și titlul imprescriptibil al drepturilor sale pe viitor.

„Cât pentru România, ea n'ar putea, în oara aceasta, sê aibe altă nobilă ambițiune, de cat a-și concentra toate forțele vii ale activității sale și ale inteligenței sale pe vastul câmp al lucrărilor ce a îndeplinit și al progreselor ce cată a realisa.

„Trebue se facă cuceriri de acestea, cari nu o vor costa nici o lacrimă, nici o picătură de sânge, atata numai sê fie călăuzită de o administrațiune înțeleaptă și onestă și sforțările ei sê fie secunate de o politică într'adevăr națională.”

Revista politică.

Sibiu, în 29 Iulie.

În Ungaria se simt și acum urmările afacerii dela Tisza-Eszlár. Aci în loc s'au escat, în timpul cel scurt dela publicarea sentenței unele incendii. Poporațiunea de acolo are prepus, că jidovii ar fi urđitorii incendiilor. La unul dintre aceștea, un jidov fu lovit cu furca de fer; o fată de jidov, dacă nu întrevenea gendarmeria era gata sê fie aruncată în foc. Un diar din Viena adauge la toate acestea, că țeranii, de altmintrea oameni trezi, au declarat, că mai aprindîndu-se ceva încă odată la oare-care dintre ei, trebue sê curgă sânge. Este de însemnat, că diarele din care împrumutăm scirile acestea sînt jidanofile. Semn dar, că spiritele în Ungaria sînt agitate. După Pojon vine Budapesta la rënd, unde se instalează tumulturile antisemitice. Cu altă ocaziune amintisem de cele ce s'au întemplat în Budapesta îndată după sosirea lui Morif Scharf și a părinților lui acolo. Diarele sosite astăzi dela Budapesta și dela Viena descriu pe larg tumultul de Mercuri seara. Mulțime de oameni au bombardat ferestrele casei jidovesce unde petrecea familia Scharf. Mulțimea a spart și prăvăliile din apropiare. Poliția, care eșise sê domolească tumultul, n'a fost de ajuns, a trebuit miliția sêi vină într'ajutoriu. „N. fr. Presse” esclamă: „Dđeu scie unde vom ajunge cu nebunia antisemitismului. Responsabilitatea guvernului unguresc cresce din și în și.” Pentru seara de eri a fost consignată cavaleria. În strada Kerepes este cordon militar, care nu permite sê treacă decăt oameni îmbrăcați cum se cade. Semnificative sînt cuvintele următoare din raportul diarului mai sus citat: În spitalul Rochus fură aduși mulți vulnerați. Se vede, că tumultul degenerase în luptă,

FOIȚA.

Cristian Waldo

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.
(Tradus din franțozescă de E. B.)
(Urmare).

— Bine, bine, pregătesce-te, băiete; eu și-am promis, că am sê-ți ajut.

— Dta nu-mi poți ajuta, domnule Goefle; am lipsă de tovarășul meu; alerg sê-l caut.

— Ei bine, du-te. Într'aceea eu voi merge la Stenson, căci n'am avut încă privilegiul a-l saluta, și poate el nu m'ê scie aici. El nu vine nici când.

A! pardon, domnule Goefle, el vine, tocmai acum a fost aici. Eu l'am vîcut până ce erai dta dus... și chiar, veđi, mi-am uitat a-ți spune, că m'a luat drept drac, sau drept fantom, căci s'a inspăimântat grozav și a fugit, impededându-se și vorbind câte verđi-uscate.

— Așa! în adevăr! el este atât de poltron? Dară eu n'am dreptul a-l batjocori, eu, care am cređut, că vîd doamna sură! Și totuși, nu este cu puțință, sê te fi luat Stenson drept ea?

— Nu sciu drept cine m'a luat, poate drept umbra cotelui Adelstan?...

— E! e! Se poate; iată portretul sêu, alături cu portretul nevetei sale, el are cam statura și turnura dtale. Totuși... în costumul, cel ai acuma...

— Nu-l aveam încă, eram în hainele dtale cele negre.

— Ei, ce faci acum? Te maschezi?

— Nu; imi pui masca în cap, decumva voi fi nevoit a merge sê caut pe servitoriul meu în castelul nou.

— Arată mi dară masca. Trebue, că e foarte genantă?

— Nici de cum; este o mască de invențiunea mea, ușoară și mlădioasă, toată de mătasa, ea se pune în cap ca o căciulă, a cărei vizir il poți ridica sau lăsa în jos după plac. Când masca este ridicată, de o acopere pălăria, ea ascunde cel puțin pîrul, care este prea tufos pentru a nu atrage atențiunea. Când este lăsat în jos, ceea ce pe afară, în clima aceasta, este foarte plăcut, ea nu rischează nici odată a cădea jos și eu n'am osteneala a innoda sau desnoda mereu o pantlică, care se rumpe sau se incurcă. Veđi, nu este aceasta o invențiune fericită?

Minunată! Dar poți face sê nu și se recunoască glasul?

— O! Tocmai aceasta este talentul și specialitatea mea; trebue se scii, fiindcă ai asistat la una din posnele mele.

— Așa-i; eu a-și fi jurat, că sînteți doisprêcece în baracă. A da! am sê te aud de seară. M'ê voi duce în public; dară nu voiesc sê sciu piesa înainte. La revedere, fêtu-meu, m'ê duc se cerc a răpi bătrânului Sten vre-o lămurare despre năluca de ađi noapte. Dar de unde este ramul acesta de cipresă, ce-l pui în cadrul doamnei sure?

— Încă ceva ce am uitat a-ți spune: dl Stenson l'a adus aici. Nu sciu ce a voit sê facă cu el; l'a aruncat la picioarele mele, și fostu-ia intențiunea sau nu, eu voiesc sê fac cu el un omagiu acestei sêrmene baronese Hilda.

— Nu te îndoi, Cristiane, aceasta a fost și intențiunea bunului bătrân. Mâne sau poimâne... Stai imi amintesc datele... Doamne, tocmai astăzi este aniversarea moartei baronesei! Acuma imi esplic eu cum de s'a hotărit Stenson a veni aici, pentru a face rugăciuni.

— Apoi, đise Cristian, desfăcînd mica bandă de pergament, ce era în giurul ramului, și ce dl Goefle o ținu drept pantlică, cearcă a lămuri versurile din Biblie scrise aici. Eu m'ê grăbesc și ies înainte.

Asceaptă! đise dl Goefle, care-și puse ochelarii ca se cetească banda de pergament, dacă mergi la castelul nou și dai pe acolo de dl Nils, care n'a venit la ojină, fă-mi plăcerea și-l prinde de urechi și-mi-l adu. Vrei?

despre care „Presse“ spune, că pe la 11 oare între popor de o parte și între polițieiși sol dați de altă parte, dura încă pe stradă.

Telegramele, care au sosit ași dela Buda-pesta spun, că cordonul ține închis locul unde s'a petrecut tumultul de Miercuri seara. Prăvăliile și restaurațiunile în stradele învecinate sunt încuiate. Patrole tari percurg stradele. Poporațiunea, la părere din curioși, umblă în sus și în jos. Altă telegramă spune, că liniștea în genere nu s'a turburat; adaugă însă, că s'au făcut mai multe arestări și că poliția pășese în contra grămădirilor de oameni cu toată energia.

În Boemia se petrece afară de parlament încercarea unei împăcări între cechi și nemți, la care însă până acum lucră numai capii partidelor cehice. Organul cechilor juni stăruiesc cu tot adinsul pentru împăcare cu ori ce preț. Diarele nemțesci iau notițe despre încercarea aceasta numai pentru ca să aibă ocaziune a spune cechilor, că nu se vor putea împăca cu dânsii.

Întâlnirea împăraților este tema cea mai însemnată, pentru toate foile austro-ungurești și germane. „National Zeitung“ din Berlin se folosește de ocaziune și împarte: Ultramontanilor și polonilor lecțiuni aspre pentru ostilitatea lor contra alianței austro-germane. Nu și uită nici de maghiari, pe care i amenință cu soarta Turciei și a Poloniei, dacă vor mai cocheta cu slavii și în special cu polonii. Acestora le spune respicat săși ea toate speranțele dela înființarea regatului lor.

Aceasta o spune și Gurco, generalul și guvernatorul rusesc din Varșovia, ofițierilor rusesci, întruniți la un banchet, cu paharul plin de șampanie în mână, însă după cum afirmă „P. Ll.“, fiind treaz cu desăvârșire. Guvernatorul general vorbește despre năsuința de a se întări puterea slavismului; polonii se abdică, odată pentru todeauna, de naționalitatea lor, să se părăsească fantasiile lor și se recunoască, că existența lor morală este basată numai în puterea slavismului.

„Politische Nachrichten“ din Berlin atrag atențiunea asupra agitațiunilor polone din Prusia apusă și provincia Posen. Scopul signalului din „P. N.“ nu poate fi altul, decât, barbaților de stat germani se nu le scape din vedere năsuința polonilor cătră un regat independent. Cu aceasta stă în legătură și eventualitatea unei modificări a atitudinii guvernului austriac față cu polonii din Galiția, la adresa cărora se scrie din Berlin ziarului „Bohemia“, că principele Bismarck se silește sau a abate politica austriacă îngrabă dela cărarea aceasta (politice slave) sau ași căuta despăgubire în alianța cu Rusia.

În sfârșit pentru postul de ambasador francez pe lângă curtea din Viena s'a denumit Foucher de Careil. Judecând după diarele franceze, ambasadorul cel nou ar fi un literat bun, dar rău diplomat. „France“ din Paris este de părere, că la Viena, în filiala oficiului de externe a lui Bismarck, se cere un diplomat mai bun, căci aci are un diplomat ocaziunea cea mai bună de a vedea în cărțile diplomației germane.

Spania a fost în zilele acestea bântuită de una din acelea revoluțiuni, de cari este bogată istoria Spaniei. Vre-o câțiva ofițieri și soldați din o garnisonă provincială au proclamat republica. Regele îndată a subscris un decret, prin

care a suspendat constituțiunea și a imputernicit ministerul se introducă legile marțiale în provinciile, în cari vor afla ei cu cale.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Lipova, 7 August n. 1883. Este un fapt psihologic prea bine cunoscut, ce influență binefăcătoare au societățile, reuniunile diverse în dezvoltarea omeniei.

Și de are lipsă un popor de astfel de conveniri sociale cu un scop oare care mai înalt, apoi de sigur poporul român este cel dintâiu între aceste popoare. Societatea pentru fond de teatru român este una dintre cele puține, care conșcie de starea mult lipsită a românului sau format spre înălțarea spre unirea în cugete și simțire a lui. Și interesul ce l arată acel popor românesc pentru a cărui bine s'a format aceea asociațiune — este de sigur barometrul demnității lui morale.

Venind deci la object am să constatez cu cea mai viuă plăcere, că adunarea generală din est an a amintitei societăți ținute în Lipova la 6 și 7 August au fost preste așteptare bine cercetată. Minimumul 500 de oaspeți din giur și din departare s'au strins la această sărbătoare națională.

Din cele două ședințe ținute ași și eri estrag următoarele:

1. S'a votat o 100 fl. în bugetul pe anul viitor pentru acuirarea de diplome pe seama membrilor fundatori și ordinari pe viață a societății.

2. Avere totală a societății e de 31,570 fl. 87 cr. deci arată un crescământ de 3,860 fl. 55 cr., dela ultima adunare generală din anul trecut.

3. În decursul adunărilor membrii societății s'au înmulțit cu 1 fondator, 2 ordinari pe viață și 29 membrii ordinari, afară de aceștia s'a încasat 57 fl. 35 cr. ca oferte marinimoase.

Viitoarea adunare generală s'a decis a se ține la Arad, 1884 în 28 August.

Concertul arangiat în seara de 6 August pe lângă aceea, că au adus un venit de circa 385 fl. au avut o reușită foarte bună.

Fie-care diletant și-a dat silința de a satisface așteptarea inteligentului și numărului public, ce era de față și i-a și reușit pe deplin.

Arta Doamnei Nicoară, — abilitatea caracteristică mai vârtos de specialitate a coconiței Borbola, — scoala dșoarei Jurma ne-au încântat cu piesele armonioase esecutate pe fortepiano de Dnialor, — pledarea eroică a unicei române în costum național la această adunare (!) a Dșoarei Adele Curtescu, — tonul cel duios a declamantei Dșoare Iulia Iancovicu, — curagiul, vocea flexibilă și puternică a dșoarei Vuculescu (10 Maiu 1881 de V. Alexandri), — naivitatea atrăgătoare a Dșoarei Bichiceanu (scopul omului de Bolintineanu) — au contribuit foarte mult la splendida reușită a concertului; — merită în fine toată lauda corul vocal din Lipova, care a cântat cu atâta desteritate, după scurta-i existență de abia un 1/2 de an, — încât mai tot numărul la și repetat.

Balul de de seară se promite a fi bine cercetat.

Din partea comitetului arangiator s'a făcut tot ce s'a putut pentru buna primire și încuartirare a oaspeților, cât și pentru buna reușită a represen-

tațiunilor; — primească și pe calea aceasta recunoscința tuturor.

Societatea pentru fond de teatru român, închinând adunarea sa de est an ținută în Lipova poate să fie mândră de splendidul sprigin și iubire netăgăduită, cu care a fost îmbrățișată și să dică: Veni, vidi, vici. *Virgil Onișiu.*

Serisori din Italia.

Correspondența particulară a „TELEGRAFULUI“.

Cutremurul din Casamicciola

Neapoli, 31 Iulie.

V'am telegrafiat târziu și ve vor fi ajuns și mai târziu poate, din cauza aglomerațiunii, telegramele mele.

Dar, ce voiți? În primele momente după desastru, nici nu me puteam gândi. Căutam pe cei doi compatrioți, cu cari stam, și pe cari nu speram săi mai gășesc vii.

Imensă e nenorocirea, e unică în acest secol. Și ași, încă sînt sub impresiunile-i sfâșietoare. Ori unde întorc fața dinaintea ochilor mei vîd un spectacol înfricoșat, vîd cimiteriul din Casamicciola.

E un cimiteriu îngrozitor, unde mîntea se rătăcesce, să perde.

E oribil!

28 Iulie. — Pe la 9^{1/2} oare seara, muzicele pretin-denii umpleau aerul de sunete melodioase. Aci se danța, dincoace se făcea musică, dincolo spectacole teatrale; toți căutau se petreacă o frumoasă și de vară în modul cel mai atrăgător.

O sguduitură teribilă, o bubuitură infernală, și totul era sfârșit. Casamicciola nu mai exista.

Populațiunea Casamiccioliei era de 4500 locuitori; numărul celor veniți pentru băi trecea peste 1,500. Dintre toți acestia au scăpat cu viață vr'o 550; aproape alți 500 sînt mai ușor sau mai greu răniți, prin spitale; restul? îl puteți imagina.

Au scăpat acei ce erau la teatru — o baracă de lemn, — acei cari ascultau musica în salonul de cristal al stabilimentului Mauzi, vre-o 30 persoane ce erau în cafenelele din piața centrală și cei ce erau în piața Marinei.

Doctorul Lungu, compatriotul meu, era în salonul de cristal. O domnișoară cânta la piano, un tiner întorcea foile muzice și vr'o 30 persoane ascultau religios frumoasă musică. La un pasagiu se auți sguduitura și cu dînsa cristale și un om din ultimul cat cădu. Toți se aruncară spre ușă; o movilă viețuitoare se formă și cu mari sforțări putu scăpa o parte din ei, trecând pe deasupra celorlalți.

Tinêrul care întorcea foile muzice și scăpă cu multe contusiuni; dșoara ce cânta peri.

De abea scăpat, doctorul Lungu alergă în piața centrală învecinată, și acolo găsi pe cel-alalt compatriot, G. Mugur.

El lua înghețată la cafeneaua de lângă otelul Manzi. De odată farfurioara îi cădu din mână și — ceea ce nici acum nuși poate esplica — instinctul de conservare sau destinul îl făcu să fugă în mijlocul pieței.

Împregiurul lui se strinseră vr'o 30 persoane și toate scăpară ca prin miracul.

Cu toții luară drumul spre marină.

Spectacolul era îngrozitor: murli încă cădeau și țipete sfâșietoare se rădicau din toate părțile la cerul întunecos.

Cristian promise a-l aduce mort sau viu, dară el n'au a merge departe pentru a găsi pe servitorul său și pe acela al dlui Goeffe. În curte îi veni ideea a se uita mai întâiu în grajd, acolo găsi pe Puffo și pe Nils, horcâind împreună și ploați de beți, unul ca și celalalt. Ulfilas, care suferea vinul mai bine, să preumbla prin curte foarte mulțămît, că nu este pe însărate singur; el arunca din când în când câte o privire frățească celor doi soți ai săi de beție. Cristian înțelese iute situațiunea. Nils, care pricepea limba svedică ca și cea dalecarliană, a trebuit să servească drept interpret între cei doi bețivi; pretenția lor născîndă fu cimentată în pivniță.

Bietul lacheu mic n'avea nevoie de ispitire multă pentru a pierde amintirea stăpînului său, dacă l'a fi chinuit mult amintirea aceasta, până la momentul când, întins moale pe mușchiul uscat ce servă drept așternut de vite în țeara aceasta, cu obrazii animați și cu nasul înflăcărât, își uitase ca și Puffo toate grijile din lumea aceasta vulgară.

— Ei, dișe dl Goeffe cătră Cristian, pe care îl întelni în curte și care îi arăta spectacolul acesta atîngător, cât s'a trezi ștregarul acesta, am să mă scap de servițul meu pe lângă d-lui.

— Dară eu, domnule Goeffe, replică Cristian foarte îngrijat, eu nu mă pot lăsa de acest dobitoc de Puffo. L'am scuturat în zadar, el este mort, și

il cunosc, îi ajunge pentru de ce sau douăspredece oare!

— A! a! răspunse dl Goeffe cam preocupat, mergi de-ți caută piesa și nu te supăra; un băiat de spirit ca dta n'are să desepereze nici când.

Și lăsând pe Cristian să se scoată din belea cum putea, el merse în micul seu pas scurt și direct, spre pavilionul gardului, locuit de Stenson, tot cu cele trei versuri din Biblie în cap,

Pavilionul acesta avea în parter un fel de tindă, unde dormea Ulfilas, ca să nu fie singur, cu mult mai bucuros decât în locuința sa proprie, sub preteest, că aci este mai mult în apropierea unchiului său, a cărui bătrânețe reclamă supraveghierea sa. Ulf tocmai intrase în odaia aceasta: el să era trîntit pe patul său și horcâia deja. Dl Goeffe voia să se urce în etagiu, precând sgomotul unei discusiuni il oprî. Două glasuri deosebite se convorbeau în mod foarte animat în limba italiană. Unul din glasurile aceste era elevat, ca acela al oamenilor cari nu se aud bine pe sine însuși; era glasul lui Stenson. El se exprima în limba italiană cu indestulă ușurătate, deși cu accent urit și cu greșeli multe. Celalalt glas accentuat și vorbind limba italiană curat într'un ton limpede și cu o pronunțatie foarte vibrantă părea că este audită de surdul moșneag. Dl Goeffe se miră, că bătrânul Stenson înțelege italianesce și se poate exprima bine rău într'o limbă de care n'a creșut, că

el a vorbit-o cândva. Conversația avea loc în cabinetul de lucru a lui Sten, ce da în odaia sa. Ușa de pe scară era închisă, însă urcând câte-va trepte dl Goeffe auți un fragment de dialog ce s'ar pute resuma și traduce astfel;

— Nu, dișe Stenson, dta te înșeli. Baronul n'are nici un interes a face descoperirea aceasta.

— Să poate, domnule intendant, răspunse necunoscutul, dară nu mă costă nimic a me convinge despre aceasta.

— Dar așa dta vinți secretul aceluia, care dă mai mult, așa e?

— Se poate. Ce-mi oferi dta?

— Nimic! Eu sînt sêrac, pentru că am fost tot deauna cinstit și desinteresat; toate câte le veți aici nu sînt a le mele. Eu n'am decât viața, iea-o dacă îți să pare bună de ceva.

La vorba aceasta, prin care bătrânul Sten părea predat volniciei unui bandit, dl Goeffe sări cu un paș peste două trepte spre a-i veni într'ajutor; dară glasul italian replică cu liniștea cea mai mare:

Ce vrei se faci, domnule Stenson? Ei bine liniștesce-te, dta te poți scăpa din nevoia aceasta; ai să cauți numai talerii în vechiul ascunziș, care-l au toți oamenii cei bătrâni. Dta ușor poți găsi mijloace, a plăti pe Manasse pentru a te asigura de discrețiunea sa.

D'abea făcură câți-va pași prin întunerecul cel mai mare și în mijlocul norilor de pulvere, care opreau respirațiunea, intrară într'un riu de apă fiartă. Era apa, la 68°, ce ieșea de sub zidurile stabilimentului Belliazi, era o nouă nenorocire, o moarte mai atroce pentru cei, cari ar mai fi putut veșei sub ruine.

Aproape de spitalul Misericordia, Mugur auzi un strigăt de ajutor, primul strigăt; se plecă și găsi un om sub dărământuri; cercă să-l salveze, dar i rupse în plâns sfâșietor. Șcăparea era imposibilă: o casă cu trei etaje era deasupra lui.

Muri.

* * *

La villa Balsamo, un bătrân gol, numai cu un cerșaf pe umeri, cu figura de idiot, fugea. Nu s'a mai găsit: poate că fugi la o altă moarte.

La villa Canetti, unde locuiau noi, era groasnică catastrofa. Din două palate nu se mai vedea de cât două mobile imense. Scăpaseră dintre proprietari trei frați și o soră în grădină; părintele și trei surori sub ruine.

Eram peste 60 persoane la Villa Canetti: se salvaseră numai opt. Gemetele celorlalți se auzeau încă sub ruine.

Un amic, Fede, își făcuse bagagele ca să plece a doua zi la 4 oare dimineața. Plecase mai înainte pentru eternitate.

Un altul, Cerillo din Caserta, a rămas sub ruine cu 5 persoane din familia sa. S'au desgropat ați, morți.

Alți 35 stau încă sub ruine... poate vii.

* * *

Ajunși la marină, doctorul Lungu și Mugur, veniră la Neapoli cu primul vapor.

* * *

29 Iulie. — Un presimțământ sinistru mă gonit din Casamicciola. Plecasem cu 4 oare înaintea catastrofei și până a doua zi n'am știut nimic. De abia răspândită n-vela, am și alergat dimpreună cu pictorul român Valențin, spre a scoate de sub ruine pe cei doi compatrioți: atât eram de sigur, că ei n'au putut scăpa.

Ți rupea inima spectacolul dela imbarcader. Pe o lungime de un kilometru cheul gemea de lumea desolată. Soldații de abia puteau conținea cu armele pe acești oameni, cari aveau la locul sinistrului câte o rudă; țipau, își rupeau părul și mulți voiau să se arunce în mare.

Am ajuns la Casamicciola la 12 oare ziua.

Era teribil, era imens, era zdrobitor!

În piața Marinei, singura care a putut scăpa mai puțin atinsă, zăceau cadavrele mutilate și răniții. Strigăte, și urlete sëlbatece, ce păreau că ies din inima infernului, umpleau aerul și ne zdrobeau cu desăvârșire.

Ajutoarele veniseră numeroase — peste 300 soldați de infanterie, genii și sapeuri — dar confuziunea era mai mare. Capetele se perduseră înaintea acestei imensități infernale.

Toți alergau, se loveau, strigau, urlau, plângeau...

Oh, nu, nu pot să vă descriu sfâșietoarea scenă!

* * *

Am plecat îngrabă la Villa Canetti dimpreună cu trei Englezi, ce se oferiseră spre a ne ajuta, cu un marinier și doi bersaglieri.

Înainte de a ajunge, o femeie ce își plângea trei morți ne întrebă:

— Și Dv. căutați pe cineva?

— Da! răspuserăm noi.

— Unde locuiau?

— Villa Canetti.

— Oh! Villa Canetti! Dumneșeu să vă ție! răspuse ea, lăsând fața scâldată în lacrimi pe peptul ei plin de sânge.

Vă imaginați?

* * *

Am sburat acolo cu desnăjduirea în inimă.

Plângeam.

— Manassè a fost om de cinste. Bani aceștia...

— N'au fost pentru el, precum presupun; dară el a judecat altfel, căci el și i-a ținut totdeauna pentru sine însuși!

— Dta îl calumniezi!

— Ori și cum, Manassè e mort, și celalalt...

— Celalalt încă a murit, o știu.

— Dta o știi? De unde o ști?

— N'am să mă esplic în privința aceasta. El nu mai este, aceasta o știu de bună samă, și dta poți spune baronului ce vei vrea. Eu nu te tem. Adio; eu nu mai am Țile multe, lasă-mă să euget la mântuirea mea, aceasta este de aici încolo unicul lucru, ce mă preocupă. Adio, lasă-mă, îți Țic, eu n'am bani.

— Aceasta îți este vorba cea din urmă?...

Dta știi, că într'o oră, voi fi în serviciul baronului? Puțin me privesce.

— Dta îți poți gândi, că eu n'am venit atâta cale ca să mă plătesci cu făgădueli.

— Fă ce vrei.

(Va urma.)

Ne-am apropiat de ruine. Cadavrele zăceau mutilate în jurul nostru.

Încă odată, plângeam...

Un urlet auzii în grădină, un urlet de fiară sëlbatecă. Alergăm, e fiul cel mai mare al proprietarului.

Urlă, stringând în brațe cadavrul părintelui și sororilor sale.

Urlă, bătându-și peptul și rupându-și părul și carnea cu propriile-i mâni

Ochii sânt infectați de sânge și spumele se grămădesc la gura lui însângerată, și urlă, urlă ca o adevărată fiară. Ne făcea frică... era nebun!

Sora lui ne asigură. Lungu și Mugur erau scăpați.

* * *

Am mers înainte.

Oroare!

Mii de cadavre fără formă umană, deja trecute în stare de putrefacțiune și mutilate în cel mai oribil mod zăceau împregiurul nostru. Strigătele lugubre de ajutor eșiau încă de sub ruine și noi nu puteam face nimic.

O femeie stă lângă o casă căutând: O, fii mei, fii mei unde sânteți? și acest cântec îl repete ziua și noaptea. Ea nebușe.

O altă femeie ținea în brațe un cadavru și, plină de veselie, îl întorcea și îl săruta necontentit. L săruta pe capul sfărmat, pe creierii sleiți. Era fiul ei.

Lângă mărșul spital Misericordia, care acopere sub dînsul pe toți copiii bolnavi și pe doctorul Palma, un om consola cu cuvinte și sărutări și trecea degetele-i tremurătoare prin părul unui cadavru înnegrit și umflat. E soția lui.

La stabilimentul Melliazi, bătrânul casier zace zdrobit cu deseavârșire și împregiurul lui alte patru cadavre în aceeași stare.

La stabilimentul Manzi, o movilă de carne nici are aspectul de cadavru uman. E ceva oribil.

Mai înainte un preot bătrân cetea ultima rugăciune în sughițuri și lacrimi, la o femeie ce espira. În jurul lor, toți trecătorii se opreau, îngenunchiau, și cu capetele goale plângeau și cântau ultima cântare a morții.

Mai înainte, un carabinier ținea în brațe pe un om gol. Voesce să-l salveze, un mur cade și aruncă creierii amândurora în mijlocul stradei, lângă noi.

La Piccola Sentinela.. la Piccola Sentinela e atât de imensă, atât de infernală opera destrucțiunii, opera morții, în cât nu vë pot scrie nimic acum. Sânt încă mișcat de îngrozitorul tablou...

Înainte, înapoi, pretutindeni, cadavre, cadavre cu miile cadavre cu forme oribile, desolațiunea, oroarea, moartea, infernul.

M'am întors la Neapoli, cuprins de friguri.

Detalii pe mâne.

Largo-Gagliardi, 12.

Vasilie Cistoforianu.

Varietăți.

* Ministrul reg. ung. de comerț a delăturat ordinul prin care se oprise importul de porci din România.

* (Comisiunile de Sanitate în provincie.) Uniunea medicinală din Buda-pesta a dat o provocare, prin care atrage atențiunea celor ce se cuvine asupra instituțiunii comisiunilor de sanitate, cu scop de a împedea importarea epidemiei de coleră. Scopul comisiunilor ar fi a aduna date din timpul din urmă și a controla vinderea mijloacelor de traiu precum și apa de beut. De asemenea ar trebui să și locuințele să devină un obiect de cercetare conștientă și minuțioasă.

* (Comisiunea de reambulare). Despre lucrările acesteia cetim în „Telegraful“ din Bucuresci următoarele:

Comisiunea de delimitare austro-română a început lucrările dela Pietrile Roșii, punct necontestat între Bucovina și Moldova.

De acolo trecând la Hangu sa constatat încălcarea și ni s'a restituit un întreg munte.

De acolo la punctele Buhalnița și Tărcău, asemenea dovedinduse mari încălcări, s'a dispus reintegrarea noastră în posesiunea munților încălțați.

Dela Slănic comisiunea o să se transporte la Vrancea; aci încălcările sânt mari, munții întregi, din Vrancea au trecut treptat în posesiunea ungurilor, așa că actualmente pichetele unguresci sânt pe valea Putnei, pe când din vechiu erau pe zarea munților.

Diarul „Nepărtinitorul“ Țice, că se va putea găsi în familia Mircea un document dela 1839, prin care se constată adevăratele puncte de hotare ale Vrancei despre Ungaria: — ar fi de dorit ca administrațiunea să pue în cunoștință pe Vrânceni a se presenta înaintea comisiunei și a da informațiuni spre a și recăpăta munții perduți, cari pentru ei sânt de o mare valoare, servindule la pășunarea oilor.

* Amiciția între cehi și slovaci. „Narodnie Noviny“ din Turocz-Szent-Marton Țice că „Beszedă“ din Märischosztran (reuniunea casinei) a arangiat o excursiune în Filipov la care au fost invitați și slovaci din Ungaria. Din isvorul amintit numai atâta se poate ști, că din partea slovacilor a participat la excursiune și bătrânul Dr. Hurbann care în vorbirile sale ține cătră tinerimea slovacă a accentuat cuvintele, că „dênsa pentru comorile din lume să nu se dea.“ Corespondentul în corespondența „N. N.“, o femeie, Țice că au numit pe Dr. Hurbann „tatăl slovacilor“. Escursanții au ocupat 92 trăsuri, așa dară se poate, că au participat foarte mulți la excursiunea aceasta.

* (Un avocat dispărut.) Avocatul Iosef Gaál s'a depărtat în seara din 14 Iulie n. din locuința sa și a luat o pușcă cu două țevi și o traistă de vênat, Țicând, că vrea să meargă la vênat, dară până aci nu s'a mai întors. Respectivul va fi curentat de deregătorie. Gaál e în etate de 69 ani, mic de stat și trupos. Părul din cap și barba e cărunță. La depărtarea sa a purtat vesminte unguresci și cisme de lac.

* (Un vis.) Fiul lui Ezerveny lucrător de instrumente în Königgrätz a sărit Vineri seara, din al doilea etagiu al casei, jos pe stradă. Respectivul a visat, că șede într'un vagon dela drumul ferat și că sa întemplat o nenorocire cu dînsii. Înflorat de aceasta întemplare sare iute din pat, și luânduși cu sine un geamantan de călătorie, cugetând, că sare din vagon, a sărit prin fereastra deschisă pe pardosala stradei. Nefericitul acesta și-a rupt un picior și și-a sgduit crierii.

* (Un preot ca atentator.) Episcopul Hryniesiecki, la intrarea sa în oficiu, a ținut un discurs în Vilna cătră preoțiimea rom. cat. în care amenință pe toți preoții, cari până aci au făcut vre un lucru demn de pedeapsă, cu severitate hotărâtă. Amenințarea a atins pre doi preoți rom. cat., cari până acuma au dus o viață foarte desfrânată, intratăta, încât unul dintre aceștia a vrut să omoare pe episcopul și apoi pe sine însuși. Spre scopul acesta se înșucă la audiență. Din întemplare celalalt preot fu admis să între la episcopul înainte și acesta cade la picioarele episcopului, se roagă de ertare, și spre multămită, i descopere planul preotului ce aștepta afară. Când intră și cel de afară în sala de audiență fu prinș și în busunariul acestui aflară un revolvăr încărcat și o sticlă cu venin.

* (O morit la ierastă). În Honetschlag, cercul Oberplanului, după cum Țice „Volksztg.“ din Crumau, în Dumineca trecută s'a certat doi ficiori din Oberplan cu un servitor din Honetschlag. Cel din urmă, care sta pe o scară ca să vorbească cu aleasa lui pe fereastă, fu amenințat de cei doi din Oberplan să vie jos. Fiind că acesta n'a vrut să se scoboare, se sue fiul neguțătorului H. din Oberplan și împunge pe servitoriu cu cuțitul în picior. Prin aceasta a tăiat o vênă principală a servitorului, care cădu amețit de pe scară și în scurt timp și încetă din viață. Făptuitoriu sa prezentat el însuși în Țilele cele mai de aproape la judecata din Oberplan.

Conspectul operațiunilor Institutului de credit și de economii „Albina“ pro Iuliu 1883.

Întrate.		n. cr.	
Numerariu în 30 Iuniu	60,535.89		
Depuneri	144,432.33		
Cambie rescumperate	114,288.84		
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi	8,258.53		
Interese și provisiuni	12,197.57		
Fondul de pensiune	59.75		
Monetă vëndută	103,315.27		
Efecte	9,668.79		
Conturi curente	87,391.15		
Diverse	6,867.58		
			5,547,015.70
Eșite.		n. cr.	
Depuneri	86,550.35		
Cambie escomptate	150,865.74		
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi	37,948.90		
Interese la depuneri	172.53		
Contribuțiuni și competențe	3,603.39		
Dividende	20,240.—		
Conturi curente	93,900.31		
Salarii și spese	1,838.39		
Monetă cumpărată	84,971.74		
Diverse	20,712.75		
Saldo în numerariu cu 31 Iuliu 1883	46,211.58		
			5,547,015.70

Sibiu în 31 Iuliu 1883.

Visarion Roman m. p., Iosif Lissai m. p.,
director executiv, comptabil.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 9 August n. 1883.

Viena B-pesta	
London (pe polița de trei luni)	119.70 119.70
Galbin	5.65 5.66
Napoleon	9.49 9.49
100 marce nemțesci	58.25 58.30

Nr. 3024. Scol. [466] 2-3

Spre conferirea următoarelor stipendii din fundațiunile archidiecesei gr. or. române a Transilvaniei, anume:

1. două stipendii din fundațiunea Cologeană à 60 fl. v. a. anuali pentru elevi din scoalele medii;

2. un stipendiu din fundațiunea M. Peioviici à 60 fl. v. a. anuali pentru gimnasiști,

să eșcrie concurs cu terminul până 15/27 August a. c.

Concurenții au a proba cu acte oficioase, că sînt români de confesiunea greco-orientală; lipsiți de mijloacele materiale spre continuarea studiilor; deplin sănătoși, și că în semestrul ultim al anului scolastic 1882/3 au raportat din studii calcul general foarte bun.

La conferirea stipendiilor din fundațiunea Cologeană se vor preferi conform literelor fundationali — *ceteris paribus* — concurenții din munții apuseni ai Transilvaniei.

Cererile instruite cu documentele relative la condițiunile de mai sus sînt a se așterne direct la acest consistoriu. Cele neinstruite, sau intrate după terminul prefapt nu se vor considera.

Sibiu, 26 Iulie 1883.

Dela consistoriul archidieceșan gr. - or.

Nr. 631 — 1883. [459] 3-3

CONCURS.

Pentru anul scol. 1883/4 sînt a se da 4 stipendii de câte 10 fl. pe lună pentru elevii scoalei de agronomie din Mediaș.

La folosirea stipendiilor pe întreg timpul studiului pot reflecta:

1. Cei născuți în una din comunele din fundul regiu și cari sînt primiți la scoala de agronomie din Mediaș.

2. Cari vor documenta viața nepătată.

3. Cari, dintre mai mulți egal vrednici, se va considera mai lipsit.

Dela stipendist se recere să producă testimoniu dela direcțiunea scoalei agronomice din Mediaș despre progresul făcut. Neproducerea acestui testimoniu are de urmare detragerea stipendiului.

După împlinirea condițiilor înșirate stipendiile se vor distribui fără privire la religione și naționalitate.

Suplicele instruite:

a) Cu carte de botez;

b) Cu atestat dela directorul despre primirea în scoala agronomică în Mediaș;

c) Cu testimoniu despre absolvirea scoalei populare, reale s'au medii;

d) Cu atestat oficios despre sârăcie.

Sînt a se trimite cel mult până în 15 Septembrie aici.

Sibiu, 3 August, 1883.

Oficiul central al universității sășesci.

Nr. 157. [464] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Osoiu, devenită vacantă prin moartea parochului Vasiliu Popp, se eșcrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

a) locuința liberă în casa parochială cu 2 încăperi și o tindă, precum și toate edificiile economice necesari unui econom, computate la an 20 fl. v. a.;

b) usufructuarea porțiunii canonică, pe care comuna bisericască o plătesce de toate dările, constatatoare din 8 jugere 1595 \square° arătură, 6 jugere 480 \square° fânaș, 1 juger 1325 \square° pășune și 2 jugere 380 \square° neproduc-

tiv cu venit curat la an 100 fl. v. a.;

c) birul preoțesc dela 70 familii à una merță mică (16 cupe) per 1 fl. 70 fl. v. a.;

d) tot dela atâtea familii câte 1 di de lucru sau 40 cr. = 28 fl. v. a.;

e) venitul stolar socotit după calculul de mijloc = 32 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această stațiune sînt aștați, suplicele lor de concurs instruite cu documentele prescise de statutul organic și de regulamentul pentru parohii, ale așterne până în terminul memorat, subscrisului oficiu protopresbiteral în Giurgești posta ultimă Reteag (Retteg).

Oficiul protopresbiteral gr.-orient. al tractului Dejului.

C. Giurgești la 30 Iunie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Constantin Bodea m. p.,

administr. protopresbiteral.

Nr. 170 [452] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc la scoala confesională gr. or. din Vidra superioară, protopresbiteratul Cămpeni se deschide concurs până la 15 August a. c. st. v.

Emolumentele sînt:

Salariu anual de 250 fl. v. a. cuartir și lemne de foc.

Petițiunile instruite conform legilor din vigoare au de a se subșterne „oficiului protopresbiteral gr. or. în Abrud”, până la terminul mai sus indicat.

Vidra superioară în 7 Iulie, 1883. Comitetul parochial gr. or. din Vidra superioară în conțelegere cu

Ioan Gall m. p.,

presb. gr. or. ca adm.

Nr. 164. [455] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunii de învățătorii la scoala confesională greco-orient. din comuna Aciliu, protopresbiteratul Săliștei, se eșcrie concurs cu termin până la 18 August st. v.

Emolumentele sînt:

Salariu anuale 200 fl. v. a. ce se vor plăti în rate lunare.

Cuarta și lemnele necesare.

Doritorii de a ocupa acest post au a adresa cererile instruite conform legilor din vigoare la oficiul protopresbiteral al tractului Săliștei în Sibiu până la terminul sus indicat.

Aciliu, 10 Iuliu, 1883.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Nr. 232 [462] 2-3

CONCURS.

Încuviințându-se aședarea unui c a pelan lângă neputinciosul preot din Berghin și filia Colibi ca parohia de clasa a III prin preînaltul ordin consistorial din 14 Iulie 1883 Nr. 2275 B., se eșcrie pentru ocuparea acestui post concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Capelanului se asigură din venitul parohiei de 400 fl. v. a. la an 200 fl. v. a.

Doritorii la acest post de capelan au ași adresa suplicele inzestrate conform legilor în vigoare cu documentele recerute oficiului protopresbiteral subsemnat.

Sebeș în 21 Iulie 1883.

Oficiul protopresbiteral pr. or.

În conțelegere cu comitetul parochial:

Ioan Tipeiu m. p.

protopresciter,

Nr. 473—1883. [454] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi la scoalele grănițiare, și aședă:

1. învățătoriu adjunct la scoala din Orlat, comitatul Sibiului, cu salariu anual de 200 fl. v. a., relut de cuartir 12 fl. 60 cr., și trei stângini lemne de foc, eventual relutul pentru ele.

2. Învățătoriu adjunct la scoale din Voila, comitatul Făgărașului, cu salariu de 180 fl. v. a. cuartir liber și lemne de foc dela comunitate.

Petenții la aceste posturi sēși aștearnă suplicele provădate cu diploma de calificățiune și alte documente necesare până la 20 August a. curente la:

„Comitetul administrativ scolastic al fondului fostilor grănițari din regimantul I român la Sibiu.”

Nr. 319 [461] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III a Birtini, protopresbiteratul gr. or. al Zarandului în urma ordinațiunii Venerabilului consistoriu archidieceșan ddo. 14 Iulie a. c. Nr. 2351 B. se eșcrie concurs cu terminul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post parochial sînt 325 fl. v. a. la an. cari însă cu timpul se mai pot urca.

Doritorii de a ocupa la aceasta parohie vor avea ași așterne petițiunile lor instruite în sensul „Statutului organic” și al Regulamentului congresual pentru parohii, la subscrisul, până la terminul sus indicat.

Brad în 20 Iulie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părau m. p.,

adstr. ppresbiteral.

Nr. 3075 1883 [463] 3-3

Publicațiune.

În afacerea de regulare de posesie și a segregării de pădure în comunele Boiunmare și Boiu mic pentru începerea lucrărilor premergătoare, designarea plenipotențaiilor, alegerea inginerului și pentru pregătirea planului și preliminarului de spese, mai departe pentru autenticarea lucrărilor primitive, pentru întreprinderea clasificării și a estimării, și încât lucrurile premergătoare s'ar autentice pentru tractarea meritorică se pune di ne pertractare pe 12 Septembrie, 1883 la 3 oare după ameași și cele următoare în locuința domnului Szentkereszti Pál în comuna Boiu mic, la care invit părțile interesate, observând, că absența lor nu va împedea cursul pertractării.

În numele tribunalului.

Elisabetopole, 13 August 1883.

Káplány Géza m. p.,
jude de tribunal esmis.

[451] 3-3

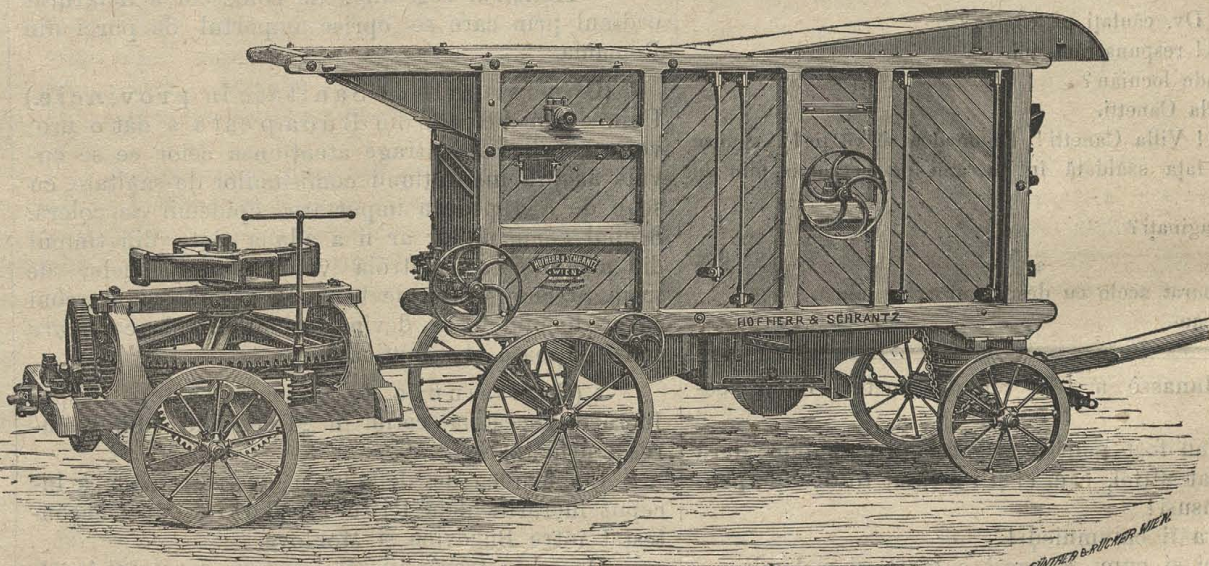
Se primesce

un tîner bine crescut, cu cel mai puțin patru clase elementare, ca

învățacel de neguțatorie

la

Antonie Bechnitz în Sibiu.

ANDREIU TÖRÖK,

esposițiune de mașine agricole și fabrică de mașine

în Sibiu, poarta Cisnădiei, strada dumbrăvei Nr. 1,

recomandă cu prețuri și condițiuni foarte eftine

mașine de îmblătit întoarse cu mâna, cu cai și cu vapor,

precum și

escelente ciure de cernut, Trieure

și tot felul de mașine și recuisite care aparțin specialității acesteia.

Reparaturile se eșcută foarte eftin și foarte prompt.

[441] 4-6